

ปัจจัยทำนายพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บ จากการทำงานของพนักงานผลิตเสาเข็ม

The Predictive Factors of Occupational Injury Protection Behaviors among Pile Construction Workers

ยุพิน	ภวายน	พย.ม.*	Yupin	Pavayon	M.N.S.*
มณฑนา	ดำรงศักดิ์	Ph.D.**	Mantana	Damroungsak	Ph.D.**
วนลดา	ทองใบ	Ph.D.***	Wanalada	Tongbai	Ph.D.***

บทคัดย่อ

ในอุตสาหกรรมผลิตเสาเข็ม พนักงานผลิตเสาเข็มอาจได้รับการบาดเจ็บจากการทำงาน ถึงขั้นทุพพลภาพ และเสียชีวิตได้ ด้วยเหตุผลนี้พนักงานผลิตเสาเข็มจึงต้องมีพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาปัจจัยทำนาย มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยทำนายพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงานของพนักงานผลิตเสาเข็ม กลุ่มตัวอย่างเป็นพนักงานผลิตเสาเข็ม ในบริษัทอุตสาหกรรมผลิตเสาเข็มจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 206 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลและการทำงาน แบบสอบถามพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน แบบสอบถามการรับรู้ประโยชน์ของพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน แบบสอบถามการรับรู้อุปสรรคต่อพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน แบบสอบถามการรับรู้สมรรถนะของตนเองในการปฏิบัติพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน แบบสอบถามการสนับสนุนจากหัวหน้างานหรือเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน แบบสอบถามการสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงาน แบบสอบถามการบริหารจัดการเกี่ยวกับการป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัย พบว่า

ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงานของกลุ่มตัวอย่างค่อนข้างไปทางสูง ($M = 3.45$, $S.D. = 0.70$) ปัจจัยที่สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน คือ การรับรู้สมรรถนะของตนเองในการปฏิบัติพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน การบริหารจัดการเกี่ยวกับการป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน และการรับรู้ประโยชน์ของพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน ได้ร้อยละ 56.9 ($F_{[3,202]} = 88.869$, $p < 0.001$) โดยมีตัวแปรด้านการรับรู้สมรรถนะของตนเองในการปฏิบัติพฤติกรรม

* พยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

* Professional nurse, Bang Pa-in Hospital, Phra Nakhon Si Ayutthaya Province

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

** Assistant Professor, Faculty of Nursing, Thammasat University

*** อาจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

*** Lecturer, Faculty of Nursing, Thammasat University

ป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงานได้มากที่สุด ($\beta = 0.536$) ผลการวิจัยนี้แสดงถึงการแก้ปัญหาพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน ของพนักงานผลิตเสาเข็ม ควรจะต้องเน้นที่การรับรู้สมรรถนะของตนเองในการปฏิบัติพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน การบริหารจัดการเกี่ยวกับการป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน และการรับรู้ประโยชน์ของพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน เพื่อป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน ของพนักงานผลิตเสาเข็ม

คำสำคัญ: พฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน พนักงานผลิตเสาเข็ม

Abstract

In the pile construction industry, workers in the pile construction production department may experience occupational injuries which may result in disability or death. Workers must practice occupational injury protection behaviors to prevent occupational injuries. A predictive correlation study was used to study occupational injury protection behaviors among this population and factors predicting these behaviors. The sample were 206 pile construction workers in Phra Nakhon Si, Ayutthaya Province. The study was conducted from November to December 2012. The research instrument consisted of a demographic questionnaire that included the following items: personal factors and occupational injury history, occupational injury protection behaviors, the perceived benefits of these behaviors, the perceived barriers, the self-efficacy of the behaviors, foreman/safety officer and colleague support, and the management of occupational injury protection. Data analysis was performed using descriptive statistics and stepwise multiple regression analysis.

Study results

The results showed that occupational injury protection behaviors occurred at a high level ($M = 3.45$, $S.D. = 0.70$). The perceived self-efficacy of occupational injury protection behaviors, the management of occupational injury protection, and the perceived benefits of occupational injury protection behaviors significantly predicted 56.9% of protective behaviors ($F_{[3,202]} = 88.869$, $p < 0.001$). The most predictive variable was perceived self-efficacy to perform occupational injury protection behaviors ($\beta = 0.536$). The findings of this study indicate that nurses should place great importance on the self-efficacy of occupational injury protection behaviors, the management of occupational injury protection, and the perceived benefits of occupational injury protection behaviors to prevent occupational injury among pile construction workers.

Key Words: Occupational Injury Protection Behaviors, Pile Construction Workers

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

อุตสาหกรรมผลิตเสาคีม เป็นประเภทอุตสาหกรรมหนัก ซึ่งผลิตสินค้าที่มีน้ำหนักมาก มีเครื่องจักรขนาดใหญ่ในการทำงาน มีวัสดุอุปกรณ์ที่มีความคม ขั้นตอนการผลิตในแต่ละขั้นตอน มีความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บเล็กน้อยถึงการบาดเจ็บรุนแรง ถึงขั้นสูญเสียอวัยวะ ทุพพลภาพ และเสียชีวิตได้

จากสถิติการสำรวจข้อมูลการได้รับบาดเจ็บจากการทำงานของโรงงานอุตสาหกรรมผลิตเสาคีมแห่งหนึ่งในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เมื่อ กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2555 พบว่า มีแนวโน้มการได้รับบาดเจ็บเพิ่มขึ้นทุกปี จากสถิติการบาดเจ็บจากการทำงานในช่วง พ.ศ. 2551-2553 พบว่ามีผู้บาดเจ็บจำนวน 49, 54 และ 57 ราย ตามลำดับจากจำนวนพนักงานทั้งหมด 250 คน ในจำนวนผู้บาดเจ็บเหล่านี้มีจำนวนเฉลี่ยปีละ 7 รายที่ต้องส่งโรงพยาบาล เนื่องจากไม่สามารถรักษาที่ห้องพยาบาลประจำบริษัทได้ เช่น นิ้วเกือบขาด บาดแผลขนาดใหญ่ เหล็กกระแทก ศีรษะมีอาการสมองกระทบกระเทือน สะเก็ดไฟเข้าตามีรอยไหม้หลายแห่ง เหล็กกระแทก/หนีบ แขนขา มือ เท้า และนิ้วที่สงสัยอาจมีกระดูกหักได้ นอกจากนี้ยัง พบว่า พนักงานผลิตเสาคีมที่ได้รับการบาดเจ็บจากการทำงาน มีสาเหตุเกิดจากการกระทำที่ไม่ปลอดภัยเป็นส่วนใหญ่ เช่น ขณะทำการร้อยลวดเสาคีมไม่สวมถุงมือหนังและรองเท้านิรภัยทำให้ลวดบาด/สิ่งของกระแทก เกิดบาดเจ็บ ขณะเชื่อมเหล็กพนักงานไม่ใช้หน้ากากอุปกรณ์ป้องกันอันตราย ทำให้เศษเหล็กฝังในตา แสงจากการเชื่อมเหล็กเข้าตามีอาการปวดตามาก มีการหยอกล้อกับเพื่อนจึงเกิดพลัดตกจากที่สูง ตามรายงานประจำปี สุขศาสตร์อุตสาหกรรมของณัฐฉัตร ชันฉวี (2554) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของนภาพร วงศ์วิวัฒนากิจ (2553) พบว่าคนงานก่อสร้างมีการปฏิบัติงานตามมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงานในระดับไม่เหมาะสม

จากการทบทวนวรรณกรรม ในส่วนที่เกี่ยวข้องพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงานของพนักงาน พบว่าในประเทศไทย มีการศึกษาในกลุ่มอาชีพต่างๆ ดังเช่น กลุ่มคนงานผลิตเม็ดพลาสติก (ณัชชา เจริญรุ่งเรือง, 2551) กลุ่มช่างพิมพ์ (มณีนวรณ์ ศรีสวัสดิ์,

2547) กลุ่มช่างเชื่อมโลหะ (ณัฏฐ์ สุขสีทอง, 2552) จะเห็นได้ว่ายังไม่มีการศึกษาพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงานในกลุ่มพนักงานผลิตเสาคีม และพบว่าปัจจัยด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษาและประสบการณ์การทำงาน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน (คมสันต์ ธงชัย, ณัฐพงศ์ เคลือศิริ, และธนันนี สมบูรณ์, 2552; ณัฏฐ์ สุขสีทอง, 2550) แต่ในทางกลับกันพบว่ามีการศึกษาที่ขัดแย้งกันโดยพบว่าปัจจัยดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน (อิตติ เปรินทร์, 2550; มณีนวรณ์ ศรีสวัสดิ์, 2547)

สำหรับปัจจัยการรับรู้ประโยชน์ของพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน การรับรู้อุปสรรคต่อพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน การรับรู้สมรรถนะของตนเอง มีความสัมพันธ์และสามารถร่วมกันทำนายได้ต่อพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน (กฤตธีรา เครื่องนันทา, 2548; Cullagh, Lusk, & Ronis, 2002; Lusk, Ronis, & Hogan, 1997) อย่างไรก็ตามยังมีผลการศึกษาที่ขัดแย้งกัน ที่พบว่าปัจจัยดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน (สุวัจนาน ญ พัทลุง, 2548; Kim, Jeong, & Hong, 2010)

สำหรับปัจจัยด้านการจัดหาอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล การจัดสภาพแวดล้อมในการทำงาน การได้รับแรงสนับสนุนจากหัวหน้างาน เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน และเพื่อนร่วมงาน มีความสัมพันธ์และสามารถร่วมกันทำนายได้ต่อพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน (ณัฏฐ์ สุขสีทอง, 2552; มณีนวรณ์ ศรีสวัสดิ์, 2547) อย่างไรก็ตามพบว่ามีการศึกษาที่ยังไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน (ณัชชา เจริญรุ่งเรือง, 2551)

การที่จะให้พนักงานผลิตเสาคีมสามารถมีพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงานได้นั้น จำเป็นจะต้องเข้าใจเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน จะเห็นได้ว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บ

เจ็บจากการทำงานมีปัจจัยหลายอย่างที่เกี่ยวข้อง และพบว่าหลายปัจจัยที่ผลการศึกษาไม่สามารถสรุปทิศทางความสัมพันธ์ได้ ประกอบกับยังไม่มีการศึกษาปัจจัยทำนายพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงานของพนักงานผลิตเสาเข็ม ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่ามีความจำเป็นต้องศึกษาเพิ่มเติมในปัจจัยต่างๆ ดังกล่าว และศึกษาปัจจัยทำนายพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงานของพนักงานผลิตเสาเข็ม จากการศึกษากรอบแนวคิดที่ใช้กับพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน พบว่าส่วนใหญ่มีการศึกษาโดยใช้ PRECEDE PROCEED Model เช่น การศึกษาพฤติกรรมป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานของคนงานในโรงงานผลิตเม็ดพลาสติก (ณัชชา เจริญรุ่งเรือง, 2551) การศึกษาพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บทางตาจากการทำงานของช่างเชื่อมโลหะ (ณัฏฐร สุขสีทอง, 2552) เป็นต้น ส่วนการศึกษาตามรูปแบบการส่งเสริมสุขภาพของเพนเดอร์ ยังไม่มีการศึกษาในพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน แต่มีการศึกษาในพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงของพนักงานโรงกำเนิดไฟฟ้า (Kim, Jeong, & Hong, 2010) การศึกษาพฤติกรรมการใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียงในกลุ่มคนงานก่อสร้าง (Lusk, Ronis, & Hogan, 1997) การศึกษาพฤติกรรมการใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียงในกลุ่มชาวนา (Cullagh, Lusk, & Ronis, 2002) ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้จึงเลือกประยุกต์รูปแบบการส่งเสริมสุขภาพของเพนเดอร์เป็นกรอบแนวคิดของการศึกษา

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยทำนายพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงานของพนักงานผลิตเสาเข็มโดยใช้รูปแบบการส่งเสริมสุขภาพของเพนเดอร์ ในด้านลักษณะส่วนบุคคลและประสบการณ์ ด้านการรับรู้และความรู้สึกที่เฉพาะต่อพฤติกรรม โดยกำหนดปัจจัยดังต่อไปนี้ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน การรับรู้ประโยชน์ของพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน การรับรู้อุปสรรคต่อพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน การรับรู้สมรรถนะของตนเอง การสนับสนุนจากหัวหน้างานหรือเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน การสนับสนุนจาก

เพื่อนร่วมงาน การบริหารจัดการเกี่ยวกับการป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน เพื่อนำข้อมูลที่เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ไปใช้เป็นแนวทางการพัฒนารูปแบบพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงานของพนักงานผลิตเสาเข็ม ซึ่งงานพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชนมีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบสุขภาพของประชาชนด้านการส่งเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค รักษาโรคเบื้องต้น และฟื้นฟูสุขภาพทุกกลุ่มวัย ซึ่งพนักงานในอุตสาหกรรมการผลิตเสาเข็มถือเป็นบุคคลในกลุ่มวัยทำงาน ที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดการบาดเจ็บเพิ่มขึ้นทุกปี อีกทั้งพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชนมีหน้าที่ในการให้คำปรึกษา ด้านการดูแลสุขภาพของพนักงานผลิตเสาเข็ม เพื่อลดการบาดเจ็บ พิการ ทุพพลภาพ อันเนื่องมาจากการเกิดการบาดเจ็บจากการทำงาน ที่นำมาซึ่งความสูญเสียทรัพยากรบุคคลสำคัญที่เป็นแรงงานในการพัฒนาประเทศ อีกทั้งเป็นการลดงบประมาณในการดูแลรักษาด้านการสาธารณสุขของประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงานของพนักงานผลิตเสาเข็ม

เพื่อศึกษาความสามารถในการร่วมทำนายของลักษณะส่วนบุคคล การรับรู้ประโยชน์ การรับรู้อุปสรรค การรับรู้สมรรถนะของตนเอง การสนับสนุนจากหัวหน้างานหรือเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน การสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงาน การบริหารจัดการต่อพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงานของพนักงานผลิตเสาเข็ม

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบการส่งเสริมสุขภาพของเพนเดอร์ (Pender, Murdaugh, Parsons 2011) เป็นแนวทางในการศึกษา รูปแบบการส่งเสริมสุขภาพของเพนเดอร์ เป็นการผสมผสานศาสตร์ทางการพยาบาลและพฤติกรรมศาสตร์ โดยปัจจัยที่มีความสำคัญหรือมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการป้องกันสุขภาพ ประกอบด้วย 3 มิติหลักดังนี้ 1) ลักษณะส่วนบุคคลและประสบการณ์ 2) การรับรู้และความรู้สึกที่เฉพาะต่อพฤติกรรม 3) ผลลัพธ์ด้านพฤติกรรม โดยการศึกษาครั้งนี้ได้นำปัจจัยส่วนบุคคลและ

ประสบการณ์ (เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน) ปัจจัยด้านการรับรู้และความรู้สึกที่เฉพาะต่อพฤติกรรม (Behavior-specific cognitions and affect) ประกอบด้วย การรับรู้ประโยชน์ของพฤติกรรมป้องกัน การบาดเจ็บจากการทำงาน การรับรู้อุปสรรคต่อพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน การรับรู้สมรรถนะของตนเอง การสนับสนุนจากหัวหน้างานหรือเพื่อนร่วมงาน การบริหารจัดการเกี่ยวกับการป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน ทั้งนี้อธิบายได้ว่า พนักงานผลิตเสาคีมเพศชายและเพศหญิงจะมีความแตกต่างทางสรีรวิทยาของแต่ละเพศ ปัจจัยด้านอายุ เมื่อพนักงานผลิตเสาคีมมีวุฒิภาวะมากขึ้นย่อมมีการตัดสินใจหาทางเลือกที่ดี มีการตัดสินใจที่ถูกต้องในการดูแลตนเองในด้านสุขภาพ ระดับการศึกษามีผลต่อการพัฒนาความรู้ ความรู้สึก เป็นผลให้บุคคลมีพฤติกรรมสุขภาพไปในทางบวก โดยทั่วไปพนักงานผลิตเสาคีมที่มีการศึกษาสูงจะมีโอกาสหาสิ่งที่มีประโยชน์ต่อการมีพฤติกรรมสุขภาพ ซึ่งต่างจากผู้ที่มีการศึกษาน้อย โดยที่ประสบการณ์การทำงานเป็นพฤติกรรมที่เคยปฏิบัติในอดีต ปฏิบัติจนเป็นนิสัย ทำให้พนักงานผลิตเสาคีมปฏิบัติพฤติกรรมนั้นได้โดยอัตโนมัติโดยอาศัยความตั้งใจเพียงเล็กน้อยก็ปฏิบัติพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงานได้ การที่พนักงานผลิตเสาคีมรับรู้ประโยชน์ในการปฏิบัติพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน เป็นแรงจูงใจให้พนักงานปฏิบัติตนเพื่อคงไว้ซึ่งสุขภาพที่ดี แต่ถ้าหากพนักงานผลิตเสาคีมรับรู้ถึงความไม่สะดวกสบาย ความยาก ความไม่มีประโยชน์ การสิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย ก็จะทำให้ไม่ปฏิบัติพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน นอกจากนี้การรับรู้สมรรถนะของตนเองทำให้พนักงานผลิตเสาคีมเกิดความพยายามที่จะปฏิบัติพฤติกรรมนั้นให้สำเร็จ เนื่องจากเห็นว่าตนเองมีสมรรถนะที่จะปฏิบัติพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน ทำให้เกิดความเชื่อมั่นหรืออดทนที่จะเผชิญกับอุปสรรคเพื่อคงไว้ซึ่งพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน การสนับสนุนจากหัวหน้างานหรือเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน การสนับสนุนจาก

เพื่อนร่วมงาน ในด้านคำแนะนำ การได้รับคำชมเชย การได้รับการสนับสนุนอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล การปฏิบัติให้เป็นแบบอย่าง จะทำให้มีกำลังใจในการปฏิบัติพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน การที่พนักงานผลิตเสาคีมได้รับการบริหารจัดการเกี่ยวกับการป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงานว่าจะเอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติพฤติกรรม เช่น การที่บริษัทมีการจัดเตรียมอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลไว้ให้กับพนักงานผลิตเสาคีม มีการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลและมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน บริษัทมีการบริหารจัดการเกี่ยวกับการป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน มีการจัดสิ่งแวดล้อมในสถานที่ทำงานให้เป็นระเบียบ ตามหมวดหมู่ มีการทำความสะอาดพื้นที่ทำงาน ในทุกขั้นตอนของการผลิตเสาคีม จะช่วยเพิ่มโอกาสในการปฏิบัติพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาแบบ Predictive Correlation Study มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยทำนายพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงานของพนักงานผลิตเสาคีม ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ พนักงานฝ่ายผลิตในโรงงานอุตสาหกรรมผลิตเสาคีมที่มีพนักงานตั้งแต่ 100 คนขึ้นไป จำนวน 558 คน ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่มีคุณสมบัติดังนี้ 1) พนักงานผลิตเสาคีมระดับปฏิบัติการ 2) ประสบการณ์การทำงานมากกว่า 6 เดือน 3) พนักงานทั้งเพศหญิงและเพศชาย อายุ 18 ปีขึ้นไป 4) สามารถสื่อสาร และเข้าใจภาษาไทย คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรวิธีการคำนวณกลุ่มตัวอย่าง โดยการประมาณค่าอำนาจการทดสอบ (Power analysis) ในการวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุ (multiple regression analysis) ตามวิธีของโคเฮน (Cohen & Cohen, 1983) โดยกำหนด Power of analysis เท่ากับ 0.90 กำหนดความเชื่อมั่นที่ระดับนัยสำคัญ แอลฟา เท่ากับ 0.05 ในการวิจัยนี้มีตัวแปรอิสระ (K) 10 ตัวแปร กำหนดค่าขนาดของอิทธิพล (R^2) ให้เท่ากับ 0.10 จากการเปิดตาราง L Values วิธีของ Cohen & Cohen

(1983) ค่า L เท่ากับ 20.53 นำค่าที่ได้มาคำนวณโดยใช้สูตร Cohen & Cohen (1983) ผลการคำนวณได้ขนาดตัวอย่าง 196 คน ผู้วิจัยได้เพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างอีกร้อยละ 10 เป็น 216 ราย เพื่อป้องกันการสูญหายของกลุ่มตัวอย่าง (Polit & Hungler, 1995) และผู้วิจัยแจกแบบสอบถาม 220 ฉบับ การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 คัดเลือกโรงงานอุตสาหกรรมผลิตเสาเข็มที่มีจำนวนพนักงานตั้งแต่ 100 คนขึ้นไป จากจังหวัดพระนครศรีอยุธยาซึ่งมีจำนวน 3 แห่ง

ขั้นตอนที่ 2 คำนวณกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วน และสุ่มพนักงานที่จะเป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยการจับฉลากแบบไม่ใส่คืน (Sampling without replacement) จนครบจำนวนพนักงานของแต่ละบริษัท จำนวน 206 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวคิดการส่งเสริมสุขภาพของเพนเดอร์ (Pender, 2011) ร่วมกับการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย 8 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้ ประสบการณ์การทำงาน ระยะเวลาในการทำงานต่อวัน แผนกที่ปฏิบัติงาน ประวัติการได้รับบาดเจ็บจากการทำงาน

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) กำหนดให้ผู้เลือกตอบได้ 4 ตัวเลือก ข้อคำถามมีลักษณะด้านบวกและด้านลบ (Positive and negative statement) โดยมีข้อคำถาม 9 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามการรับรู้ประโยชน์ของพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบลิเกิต (Likert scale) กำหนดให้ผู้เลือกตอบได้ 4 ตัวเลือก ข้อคำถามมีลักษณะด้านบวก (Positive statement) โดยมีข้อคำถาม 13 ข้อ

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามการรับรู้อุปสรรคต่อพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบลิเกิต (Likert scale) กำหนดให้ผู้เลือก

ตอบได้ 4 ตัวเลือก ข้อคำถามมีลักษณะด้านลบ (Negative statement) โดยมีข้อคำถาม 14 ข้อ

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามการรับรู้สมรรถนะของตนเองในการปฏิบัติพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) กำหนดให้ผู้เลือกตอบได้ 10 ตัวเลือก โดยมีข้อคำถาม 10 ข้อ

ส่วนที่ 6 แบบสอบถามการสนับสนุนจากหัวหน้างานหรือเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) กำหนดให้ผู้เลือกตอบได้ 4 ตัวเลือก ข้อคำถามมีลักษณะด้านบวก (Positive statement) โดยมีข้อคำถาม 11 ข้อ

ส่วนที่ 7 แบบสอบถามการสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงาน มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) กำหนดให้ผู้เลือกตอบได้ 4 ตัวเลือก ข้อคำถามมีลักษณะด้านบวก (Positive statement) โดยมีข้อคำถาม 13 ข้อ

ส่วนที่ 8 แบบสอบถามการบริหารจัดการเกี่ยวกับการป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) กำหนดให้ผู้เลือกตอบได้ 3 ตัวเลือก โดยมีข้อคำถาม 16 ข้อ

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดตรวจสอบความตรงของเนื้อหา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ได้ค่าดัชนีความตรงของเนื้อหา (CVI) ของแบบสอบถามทั้งหมด 0.97 จากนั้นนำแบบสอบถามทั้งหมดไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ราย แล้วนำมาทดสอบหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ยกเว้นแบบสอบถามการบริหารจัดการเกี่ยวกับการป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน หาความเชื่อมั่นโดยใช้วิธี คูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) โดยใช้สูตร KR-20 ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งหมด 0.87

การเก็บรวบรวมข้อมูล

รวบรวมข้อมูลจากพนักงานผลิตเสาคีมในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2555 – ธันวาคม 2555 โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเองโดยนัดหมายเวลาล่วงหน้าในช่วงพัก โดยขอความร่วมมือจากหัวหน้างานหรือเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานช่วยประสานงานกับพนักงาน และผู้วิจัยเข้าพบกลุ่มตัวอย่างเป็นรายกลุ่ม กลุ่มละ 20 – 30 คน ที่ห้องพยาบาลประจำบริษัท โดยเข้าไปในบริษัทละ 1 สัปดาห์

2. ผู้วิจัยให้เวลากลุ่มตัวอย่างในการตัดสินใจตอบแบบสอบถาม ไม่จำกัดเวลาในการตอบแบบสอบถาม หากไม่แล้วเสร็จตามเวลาดังกล่าว หรือกลุ่มตัวอย่างติดธุระกะทันหัน กลุ่มตัวอย่างสามารถเก็บแบบสอบถามไว้ตอบ และผู้วิจัยจะกลับมาเก็บแบบสอบถามภายหลัง โดยให้กลุ่มตัวอย่างนำแบบสอบถามมาคืนได้ที่ห้องพยาบาล ในเวลา 12.00 น. – 17.30 น. ในวันจันทร์ – ศุกร์ในสัปดาห์นั้น

3. หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล และเก็บข้อมูลเพิ่มกรณีที่ได้ข้อมูลไม่ครบถ้วน

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

เมื่อผู้วิจัยได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ เลขที่ 066/2555 ผู้วิจัยเริ่มดำเนินการทำวิจัย โดยติดต่อประสานงานและทำหนังสือถึงกรรมการบริษัทอุตสาหกรรมผลิตเสาคีม เพื่อขออนุญาตดำเนินการเก็บข้อมูล ผู้ร่วมการวิจัยจะได้รับการอธิบายถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย ผลกระทบจากการร่วมในการวิจัยครั้งนี้ ความเสี่ยงในการตอบแบบสอบถาม การเข้าร่วมการวิจัยกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตัดสินใจที่จะทำแบบสอบถามด้วยความสมัครใจ รวมทั้งสิทธิของผู้ร่วมวิจัยที่จะยุติการเข้าร่วมได้ตลอดเวลา โดยไม่มีผลกระทบแต่อย่างใด ข้อมูลจะถูกเก็บเป็นความลับและแบบสอบถามทั้งหมดจะถูกจัดเก็บในที่ปลอดภัย

ไม่ให้มีการรั่วไหลของข้อมูล และจะนำเสนอผลการศึกษาเป็นภาพรวมตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างจะลงนามในใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล คำนวณของแต่ละตัวแปรใช้สถิติพรรณนา

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรต้นกับพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงานของพนักงานผลิตเสาคีมด้วยสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน เพื่อดูความสัมพันธ์พหุร่วมเชิงเส้น

3. การวิเคราะห์ความสามารถในการร่วมทำนายของตัวแปรต้นต่อพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงานของพนักงานผลิตเสาคีม โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไป จากการศึกษพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำนวน 206 คน ส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย ร้อยละ 63.60 อายุเฉลี่ย 35.24 ปี สถานภาพสมรสคู่ ร้อยละ 82 จบการศึกษาในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 62.10 มีรายได้เฉลี่ย 9,258.01 บาทต่อเดือน ประสบการณ์การทำงานเฉลี่ย 5.06 ปี จำนวนวันทำงานต่อสัปดาห์ เฉลี่ย 6.85 วัน ระยะเวลาทำงานเฉลี่ย 9.67 ชั่วโมงต่อวัน ส่วนใหญ่ทำงานในขั้นตอนการเทคอนกรีตเข้าในแบบหล่อผลิตภัณฑ์ ร้อยละ 28.20 ส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับบาดเจ็บจากการทำงาน ร้อยละ 53.90 สำหรับผู้ที่ได้รับบาดเจ็บจากการทำงานส่วนใหญ่ไม่ได้หยุดงาน ร้อยละ 40.8 สาเหตุการได้รับบาดเจ็บเกิดจากวัตถุหรือสิ่งของกระแทกชนมากที่สุด ร้อยละ 53.04 ขาเป็นอวัยวะที่ได้รับบาดเจ็บมากที่สุด ร้อยละ 29.45 ลักษณะการบาดเจ็บเป็นแบบเคล็ดขัดยอกฟกช้ำบวมมากที่สุด ร้อยละ 47.24

2. ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงานของกลุ่มตัวอย่างก่อนไปทางสูง ($M = 3.45$, $S.D. = 0.70$)

3. ปัจจัยทำนายพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงานของพนักงานผลิตเสาเข็ม พบว่าปัจจัยที่สามารถทำนายพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงานได้ คือการรับรู้สมรรถนะของตนเองในการปฏิบัติพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน การบริหารจัดการเกี่ยวกับการป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน การรับรู้ประโยชน์ของพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจาก

การทำงาน สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงานของพนักงานผลิตเสาเข็ม ได้ร้อยละ 56.9 ($F_{[3,202]} = 88.869, p < 0.001$) โดยมีตัวแปรด้านการรับรู้สมรรถนะตนเองเป็นตัวแปรที่มีความสามารถในการร่วมทำนายพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงานของพนักงานผลิตเสาเข็มมากที่สุด ($\beta = .536$)

ตารางที่ 1 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนของตัวแปรทำนายพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงานของกลุ่มตัวอย่าง (n = 206)

ตัวแปรทำนาย	b	SE (b)	β	t	R ²
(Constant)	6.884	1.959		3.515***	
- การรับรู้สมรรถนะตนเอง	0.145	0.014	0.536	10.272***	0.569
- การบริหารจัดการเกี่ยวกับการป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน	0.277	0.063	0.215	4.393***	
- การรับรู้ประโยชน์ของพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน	0.187	0.043	0.219	4.323***	

$F_{(3,202)} = 88.869, ***p < 0.001$

อภิปรายผล

จากการศึกษาครั้งนี้พบว่าค่าเฉลี่ยพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงานของพนักงานผลิตเสาเข็มค่อนข้างสูง ($M = 3.45, S.D. = 0.70$) ทั้งนี้เนื่องมาจากบริษัทมีนโยบายและกฎระเบียบตามกฎหมายของกระทรวงแรงงาน พ.ศ. 2551 ในการดูแลให้พนักงานใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลตลอดเวลาที่ทำงาน และจัดให้ผู้บริหาร หัวหน้างาน และพนักงานทุกคนได้รับการฝึกอบรมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานตามพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554 ผลจากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า บริษัทมีการจัดอุปกรณ์ ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลให้แก่พนักงานทุกคน ร้อยละ 81.9 บริษัทห้ามพนักงานดื่มสุรา

หรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ก่อนมาทำงานและขณะทำงาน ร้อยละ 96.8 รวมถึงการกำหนดให้หัวหน้างานเป็นผู้ดูแลกำกับกับการปฏิบัติงานของพนักงานอย่างทั่วถึง และพนักงานผลิตเสาเข็มพยายามป้องกันอันตรายที่จะเกิดกับตนเองจากการทำงาน โดยใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลต่างๆ เช่น มีการใช้ถุงมือขณะทำงานเป็นประจำ ร้อยละ 61.6 สวมใส่รองเท้านิรภัยขณะทำงานเป็นประจำ ร้อยละ 63 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของณัฏฐ์ สุขศรีทอง (2552) ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุทางตาของช่างเชื่อมโลหะพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุทางตาของช่างเชื่อมโลหะ โดยรวมอยู่ในระดับดี (ร้อยละ 46.1) และสอดคล้องกับการศึกษาของณัฏฐ์ วรรณ ศรีสวัสดิ์ (2547) ศึกษาพฤติกรรมป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานของช่าง

พิมพ์ พบว่าอยู่ในระดับดี (ร้อยละ 60.6)

ส่วนการศึกษาความสามารถในการทำงาน พฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงานของ พนักงานผลิตเสาเข็ม พบว่าการรับรู้สมรรถนะของตนเอง ในการปฏิบัติพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการ ทำงาน การบริหารจัดการเกี่ยวกับการป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน และการรับรู้ประโยชน์ของพฤติกรรม ป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน สามารถร่วมกัน ทำนายพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงานของ พนักงานผลิตเสาเข็ม ได้ร้อยละ 56.9 ($F_{[3,202]} = 88.869, p < 0.001$) ทั้งนี้เนื่องจาก พนักงานผลิตเสาเข็ม มีความคาดหวังในความสามารถของตนเองในการจัดการ และดำเนินการกระทำพฤติกรรมโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ที่จะได้รับการกระทำพฤติกรรมป้องกันการ บาดเจ็บจากการทำงาน การคาดหวังต่อผลประโยชน์ จึง เป็นผลดีต่อจิตใจ และเป็นแรงเสริมให้พนักงานผลิตเสา เข็ม มีความพยายาม ที่จะปฏิบัติพฤติกรรมจน สำเร็จ (Pender, 2011) สอดคล้องกับการศึกษาของสุว จนา ณ พัทลุง (2548) พบว่า การรับรู้สมรรถนะแห่งตน ในการป้องกันอันตรายจากเสียงสามารถร่วมทำนาย พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงของคนงาน โรงงานอุตสาหกรรมได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับการศึกษาของ Lusk, Ronis, and Hogan (1997) พบว่าการรับรู้สมรรถนะของตนเองสามารถร่วม ทำนายพฤติกรรมการใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียงในกลุ่มคน งานก่อสร้างได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การบริหารจัดการเกี่ยวกับการป้องกันการบาดเจ็บ จากการทำงาน เป็นการรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับการ จัดการของบริษัทในเรื่องอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วน บุคคลและมาตรฐานความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับ พฤติกรรม ซึ่งบุคคลจะเลือกปฏิบัติในสิ่งที่รู้สึกว่าจะเข้ากับ วิธีชีวิตของตนเอง สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของ

ตนเอง รู้สึกปลอดภัยและมั่นคง จึงจะปฏิบัติพฤติกรรม ป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน (Pender, 2011) สอดคล้องกับการศึกษาของณัชชา เจริญรุ่งเรือง (2551) พบว่า การจัดหาอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลมี ความสัมพันธ์ทางบวกต่อพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บ จากการดำเนินงานของคนงานในโรงงานผลิตเม็ดพลาสติก

การรับรู้ประโยชน์ของพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน หากพนักงานผลิตเสาเข็มมีการคาดหวังถึงผลประโยชน์ที่จะได้รับ พนักงานจะปฏิบัติ พฤติกรรมตามประสบการณ์ในอดีต ที่พบว่า พฤติกรรม นั้นให้ผลทางบวกต่อตนเอง (Pender, 2011) สอดคล้อง กับการศึกษาของ ณัฏฐ์ สุขสีทอง (2552) พบว่า การ รับรู้ประโยชน์ของพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุทางตา สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุทาง ตาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การศึกษาของ Kim, Jeong, and Hong (2010) พบว่า การรับรู้ประโยชน์ ของพฤติกรรมป้องกันอันตรายจากเสียง สามารถร่วม ทำนายพฤติกรรมป้องกันอันตรายจากเสียงได้ที่ $OR = 1.139$

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษา ประสานงาน ไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในบริษัทอุตสาหกรรมผลิต เสาเข็มและหน่วยงานสาธารณสุข เพื่อจัดทำแนวทาง ฝัา ระวัง พฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงานของ พนักงานผลิตเสาเข็ม เพื่อให้สามารถดูแลสุขภาพของ พนักงานผลิตเสาเข็มได้อย่างถูกต้อง

2. ควรนำผลการวิจัยไปเป็นข้อมูลพื้นฐาน เพื่อจัด ทำรูปแบบ/โปรแกรม ในการปฏิบัติพฤติกรรมป้องกัน การบาดเจ็บจากการทำงานของพนักงานผลิตเสาเข็มหรือ กลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกลุ่มตัวอย่างต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

วิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากกองทุนวิจัยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ประจำปี 2556

เอกสารอ้างอิง

- กฤตธีรา เครื่องนันทา. (2548). *ความเชื่อด้านสุขภาพและพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นผ้าของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมตัดเย็บเสื้อผ้า*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่, คณะพยาบาลศาสตร์, สาขาวิชาการพยาบาลอาชีวอนามัย.
- คมสันต์ ธงชัย, ญัฐพงศ์ เคลือศิริ, และธนสนี สมบูรณ์. (2552). การจัดการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการบาดเจ็บเนื่องจากการทำงานของคนงานก่อสร้างในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดอุบลราชธานี. *วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี*, 184-194.
- ณัฏฐา เจริญรุ่งเรือง. (2551). *พฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานของคนงานในโรงงานผลิตเม็ดพลาสติกแห่งหนึ่งในจังหวัดปทุมธานี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ณัฏฐร สุขสีทอง. (2552). *พฤติกรรมการป้องกันการบาดเจ็บทางตาจากการประกอบอาชีพของช่างเชื่อมโลหะในจังหวัดปทุมธานี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล, คณะสาธารณสุขศาสตร์, สาขาวิชาเอกการพยาบาลสาธารณสุข.
- ณัฐวุฒิ ชันชววิ. (2554). *รายงานประจำปีสู่ศาสตร์อุตสาหกรรม*. บริษัท บางปะอินเสาเทียมคอนกรีต จำกัด.
- ธิตี เปรินทร์. (2550). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ระบบความปลอดภัยและพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานฝ่ายผลิตโรงงานกลุ่มบริษัทไทยซัมมิต*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม.
- นภาพร วงศ์วิวัฒนกุล. (2553). *การบาดเจ็บที่เกี่ยวข้องเนื่องจากการทำงานและพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของคนงานก่อสร้าง*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, คณะพยาบาลศาสตร์, สาขาวิชาการพยาบาลอาชีวอนามัย.
- มณีวรรณ ศรีสวัสดิ์. (2547). *พฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานของช่างพิมพ์ โรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ประเภทกระดาษ พื้นที่เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, สาขาสุขศึกษา.
- สุวจนา ณ พัทลุง. (2548). *ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรกับพฤติกรรมป้องกันอันตรายจากเสียงของคนงานโรงงานอุตสาหกรรม*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะพยาบาลศาสตร์, สาขาพยาบาลศาสตร์.
- Cohen, J., & Cohen, P. (1983). *Applied multiple regression/correlation analysis for the behavioral sciences* (2nd ed.). Hillsdale, NJ: Erlbaum.
- Cullagh, M. M., Lusk, S.L., & Ronis, D. L. (2002). Factors influencing use of hearing protection among farmers. *Nursing Research*, 51(1), 33-39.
- Kim, Y., Jeong, I., & Hong, O. (2010). Predictors of hearing protection behavior among power plant workers. *Asian Nursing Research*, 4 (1), 10-17.
- Lusk, S. L., Ronis, D. L., & Hogan, M. M. (1997). Test of the health promotion model as a causal model of construction workers' use of hearing protection. *Research in Nursing & Health*, 20, 183-194.
- Pender, N. J., Murdaugh, C.L., & Parsons (2011). *Health Promotion in Nursing Practice* (6th ed.). Stamford Connecticut: A Simson & Schuster.
- Polit, D.F., & Hungler, B.P. (1995). *Nursing research: Principles and methods* (5th ed.). Philadelphia: J.B. Lippincott.